ЕНЕРГОАТОМ ENERGOATOM

Енергетик

Випуск 14, 9 квітня 2020 року

НОВЕ ПРИЗНАЧЕННЯ

Т.в.о президента НАЕК «Енергоатом» призначено Петра Котіна

Згідно із розпорядженням Кабінету міністрів України від 29 березня 2020 року № 360-р втратило чинність розпорядження Кабміну від 4 грудня 2019 року № 1195 Про тимчасове покладення виконання обов'язків президента Державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом» на Павла Павлишина. Розпорядженням Кабінету міністрів України від 29 березня 2020 року № 361-р тимчасове виконання обов'язків президента ДП «НАЕК «Енергоатом» покладено на Петра Котіна.

«Покласти тимчасово, до призначення в установленому порядку президента Державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча

компанія «Енергоатом», виконання обов'язків президента зазначеного Підприємства на генерального директора відокремленого підрозділу «Запорізька атомна електростанція» ДП НАЕК «Енергоатом» Котіна Петра Борисовича», - зазначається у розпорядженні Уряду за підписом прем'єр-міністра України Дениса Шмигаля.

Петро Борисович Котін з 1985 року працював на Запорізькій АЕС, де пройшов усі щаблі оперативного керування, працював у сфері міжнародної діяльності. В дирекції ДП «НАЕК «Енергоатом» очолював блок виробництва і опікувався міжнародними проектами, з 2014 року вів стратегічний для України проект «Енергетичний міст Україна - Європейський союз». Наказом президента НАЕК «Енергоатом» Юрія Недашковського від 27 серпня 2019 року призначений на посаду генерального директора ВП «Запорізька АЕС».

Енергоатом

КОМПЕТЕНТНО

Катерина ПИРОЖЕНКО, начальник управління кадрів ВП ЮУАЕС:

- «Згідно з наказом №391 від 19 березня 2020 року на період карантину на Южно-Українській АЕС була передбачена форма тимчасової дистанційної роботи. Сьогодні до наказу внесені зміни. Оскільки термін карантину постановою Кабінету Міністрів продовжено до 24 квітня, працівники АЕС з нормальними умовами праці теж матимуть змогу виконувати свої посадові обов'язки дистанційно до 24.04.2020 р. Тобто, робоче місце працівника встановлюється за місцем його проживання без істотних змін умов праці.

Наразі керівники структурних підрозділів продовжують формувати додаткові списки працівників, які зможуть виконувати роботу вдома. Така форма зайнятості в умовах загальнонаціонального карантину має низку переваг. По-перше, у нас зменшилась кількість людей, які одночасно перебувають у закритих приміщеннях, по-друге - зменшилась кількість пасажирів, які пересуваються громадським транспортом, і по-третє – працівники, які перейшли на дистанційну форму роботи, вирішили питання з ким залишати дітей вдома.

Щодо заробітної платні, працівникам АЕС не слід хвилюватись. У процесі переве-

дення на дистанційний режим роботи кожен написав заяву. В заяві вказано, що у трудовому договорі змінюється лише розташування робочого місця. Все інше залишається без змін, в тому числі заробітна плата і премія».

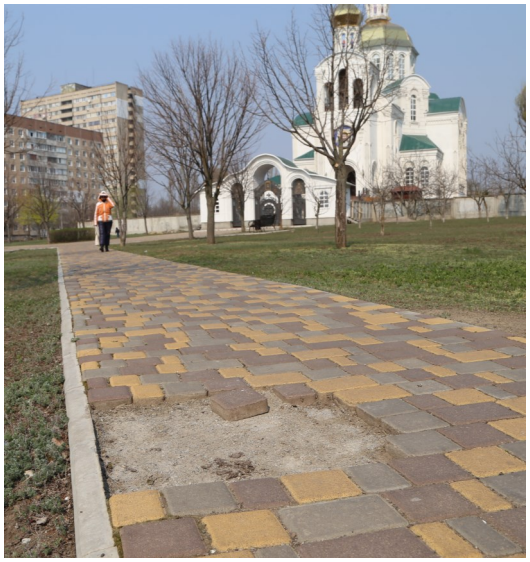
МІСЬКІ ПРОБЛЕМИ

Зупинити тротуарного злодюжку

З осені минулого року в центральному сквері Южноукраїнська стала зникати тротуарна плитка. Нині на стежинах місцевого «Поля чудес» вже з десяток дірок. Комунальники підозрюють, що доріжки розбирають навмисно і цілком ймовірно, що паралельно у когось з городян на присадибній ділянці з'являється нове сучасне замощення.

Бити на сполох почала майстер з благоустрою комунального господарства «Служба комунального господарства» Інна Котова. Жінка щоденно обходить місто і першу прогалину на стежці помітила восени. Далі «залисин» ставало дедалі більше і нині, за приблизними підрахунками фахівців, відновленню підлягає майже п'ять квадратних метрів тротуарної плитки. Кожен квадрат (нова плитка плюс робота) коштуватиме міському бюджету 700 грн.

«Все вказує на те, що тротуар розбирають навмисно. Якби це робили діти чи підлітки, то зараз би знята плитка була розкидана по всьому скверу, а так після кожної «вилазки» злодюжки жодної цеглинки не залишається. Одного разу ми навіть знайшли плитку акуратно складеною під деревом. Мабуть, була приготована аби забрати її наступного разу», - скаржиться Інна Олексіївна.

Лише плиткою зловмисник не обмежився. Окрім тротуару поклав око і на гранітне замощення, що обрамляє фігуру янгола у парку скульптур. Частина заготовленого каміння вже зникла, а решта, мабуть, чекає слушного моменту.

Слід згадати, як довго южноукраїнці чекали благоустрою центрального скверу та, як довго ходили розбитим тротуаром, а подекуди й просто натоптаними стежинами. Можливо, до такого способу пересування доведеться повернутися знов, якщо крадій не зупиниться.

Аби покласти край розкраданню тротуару, комунальники звернулись до поліції, а ще вірять у небайдужість городян. Інна Котова простить дачників звернути увагу на сусідні ділянки, можливо поряд із вами з'явилося нове замощення саме з такої тротуарної плитки. Окрім того, жінка вірить, що у самого злодюжки прокинеться совість, адже цупить він нині у тих, з ким живе поруч.

Ірина ПАВЛОВА

ДІТИ НА КАРАНТИНІ

Навчання на відстані: «хоумскулінг» по-южноукраїнськи

Через карантин вимушені працювати вдома не тільки батьки, але й діти. З 12 березня освітні заклади Южноукраїнська зачинили свої двері. Більше чотирьох тисяч учнів, з яких 190 майбутніх випускників, перейшли на «хоумскулінг».

Шкільну програму довелось максимально швидко адаптувати до дистанційного навчання. Але опанувати цифрові інструменти – це тільки половина справи. Вчителям на відстані треба зацікавити дітей, мотивувати їх вчасно виконувати завдання та контролювати процес засвоєння знань. За підрахунками освітян, через необхідність в онлайн-навчанні обсяг навантаження на кожного вчителя значно зріс. На підготовку одного уроку та перевірку завдань йде до 10-12 годин.

Директор Южноукраїнської гімназії №1 Тетяна Коломійчук виконує роль не тільки менеджера-управлінця, але й навчає дітей історії, тож сама знає, наскільки важко сьогодні доводиться колегам. «У нас 100% вчителів опанували дистанційну форму навчання. Я дуже хочу подякувати своєму колективу і усім педагогам міста за плідну роботу», - зазначає вона.

В управлінні освіти Южноукраїнської міської ради кажуть, що єдиних вимог до форми та змісту дистанційних уроків немає. Усе залежить від бажання, креативності та цифрової компетентності педагога. Окрім онлайн-уроків, практикується віддалене навчання за допомогою відеопрезентацій, груп у Viber, куди скидають завдання. Активно користуються і спеціальними ресурсами для дистанційного навчання, на кшталт Google Classroom.

Учень гімназії Іван розуміє, що на карантині потрібно займатися. За три тижні «хоумскулінгу» опанував кілька цифрових інструментів. Вважає, що завдяки сучасним сервісам дистанційно навчатися досить комфортно. Щоправда, зазначає, що вже скучив за своїми однокласниками.

За словами начальника управління освіти Юрія Сінчука, у зв'язку з загальнонаціональним карантином у профільному міністерстві розробили два сценарії завершення цього навчального року, проведення ЗНО та вступної кампанії.

Якщо після 24 квітня діти повернуться до освітніх закладів, то їм доведеться навчатися до 1 липня. Трохи змінять строки зовнішнього незалежного оцінювання та вступу до вишів. Але є і другий варіант. Якщо карантин продовжать, то до занять школярі повернуться тільки у червні, ЗНО перенесуть на липень або навіть серпень. Тоді вступна кампанія для випускників розпочнеться тільки у вересні або жовтні.

Зважаючи на те, що протягом місяця учні не встигнуть наздогнати навчальну програму за другий семестр цього навчального року, їм доведеться надолужувати згаяне протягом наступного. Більш того, вчитися вони будуть до 1 липня 2021 року.

Аби діти могли отримати максимум від дистанційного навчання, Міністерство освіти та науки спільно з офісом Президента України вже з 6 квітня запустили проєкт «Всеукраїнська школа онлайн». Він розрахований на учнів 5-11 класів та передбачає навчання з більш як десятка дисциплін. За словами Юрія Сінчука, усі подробиці стосовно того, як приєднатися до проєкту є на сайті управління освіти Южноукраїнської міської ради.

Педагоги кажуть, що попри всі зусилля викладачів, на період дистанційного навчання велика відповідальність за успіхи дітей покладається на батьків. У свою чергу учнів закликають до самодисципліни і просять залишатися вдома, адже карантин – це не канікули.

Навчання на відстані стало справжнім викликом для українського вчительства, учнів та їхніх батьків. Вже після карантину буде відомо, на яку оцінку всі ми впоралися з цим завданням.

Анастасія ЧАБАНЮК

НАГАЛЬНО

Про експрес-тести на коронавірус, другу лінію госпітальних баз та медичну реформу

150 експрес-тестів на коронавірусну інфекцію отримала Южноукраїнська міська багатопрофільна лікарня. Привезли їх 29 березня заступник губернатора Миколаївської області Олександр Трайтлі и керівник обласного управління здоров'я Павло Георгієв.

«Можу одразу сказати, що тої кількості тестів для 40-тисячного населення Южноукраїнська, для того, щоб робити рутинне обстеження за бажанням кожного, вкрай недостатньо. Через те є інструкції міністерства охорони здоров'я, які передбачають, кому саме і за яких обставин показано проводити ці тести», - пояснює Ірина Доценко, т.в.о. головного лікаря Южноукраїнської міської лікарні

По-перше, тести проводяться в умовах лікувального закладу лікарем-фахівцем. Попередньо робляться тести на грип типу А і Б. І тільки в разі негативного результату проводиться тест на коронавірусну інфекцію у випадках, коли є клінічні ознаки гострого респіраторного захворювання з тяжким перебігом.

Експрес-тести можуть давати негативний результат, якщо проводяться за відсутності ознак самої хвороби. Таке тестування засновано на наявності антитіл, зазначає виконуюча обов'язки головного лікаря Южноукраїнської багатопрофільної лікарні Ірина Доценко.

«Об'єктивним тестом є не експрес-тест, а так звана полімеразна ланцюгова реакція (ПЛР). Тобто в умовах нашого Миколаївського обласного лабораторного центру відбувається саме обстеження на ПЛР. Це рівнем значно вище, ніж експрес-тестування. Наш заклад, як медзаклад спеціалізованого рівня, має в достатній кількості буферних середовищ для доставки в разі необхідності до лабораторного центру обласного рівня таких зразків», - продовжує очільниця лікарні.

Тест на коронавірусну інфекцію вже було проведено пацієнтці з вірусною пневмонією і 29 березня отримано негативний результат.

Інфекційне відділення міської лікарні вторинного рівня налічує 10 боксів. Лише один з них оснащений апаратом штучної вентиляції легень і усім необхідним допоміжним обладнанням.

Продовження на п'ятій сторінці

Продовження. Початок на четвертій сторінці.

В інших відділеннях ще три апарати ШВЛ, а також три знаходяться в ремонті. Укладено угоду на придбання ще семи апаратів штучної вентиляції легень. Поставка очікується в квітні-травні, проте в лікарні лише чотири анестезіолога. За словами Ірини Доценко, планують у разі потреби залучати вузькопрофільних спеціалістів з Братського та Арбузинського районів.

Южноукраїнське інфекційне відділення віднесено до другої лінії госпітальних баз. Перша включає 150 ліжок Миколаївської обласної інфекційної лікарні, 50 - фтізіопульмонологічного центру Миколаєва та 100 - міської лікарні №1. Є також 60 ліжок для вагітних у пологовому будинку обласного центру. Найближча до Южноукраїнська госпітальна база першої лінії - це Первомайська центральна лікарня, яка налічує 120 ліжок.

Тільки у випадку, коли буде вичерпано ресурс госпітальних баз першої лінії, хворих на коронавірус розміщуватимуть у медзакладах другої.

Сьогодні саме медичні працівники стоять в авангарді боротьби з коронавірусною інфекцією, оскільки саме вони найбільше наражаються на небезпеку. На державному рівні кажуть про введення надбавок та підвищення заробітної плати лікарям. Жодного документу щодо цього в лікарні немає. Місцевий медзаклад вторинного рівня навпаки – в очікуванні погіршення ситуації. 1 квітня розпочався другий етап медичної реформи, отже лікарня фінансуватиметься з державного бюджету за договорами з Національної службою здоров'я України. Чітких алгоритмів, як це буде здійснюватися, на місцях досі не отримали.

«За нашими розрахунками, задекларувавши 13 пакетів на наявні медичні послуги, на які у нас є ліцензія МОЗ, ми підрахували, що заклад буде забезпечений за фондом заробітної плати на 50%. Тобто в нас не те щоб має бути якесь збільшення, ми з 1 квітня потрапляємо в зону турбулентності через те, що фонд заробітної плати не покритий повністю на 100% , - розповідає Ірина Доценко. - Як ми будемо виживати, хто буде працювати, мені зараз важко сказати».

Галина НАЗАРОВА

Южноукраїнське відділення поліції Первомайського ВП ГУНП у Миколаївській області застерігає: телефонні шахраї, видаючи себе за банківських працівників, продовжують випитувати в довірливих людей дані банківських карток. Днями «на гачок» такого злочинця потрапив працівник нашого підприємства.

Нагадаємо декілька рекомендацій, як уникнути неприємностей.

ЗВЕРНІТЬ УВАГУ! Шахраї вимагають: номер картки, термін її дії, тризначний код безпеки зі зворотного боку картки (код CVV2/CVC2).

Вони зазвичай вибирають тактику залякування як під час дзвінків, так і в sms.

Злочинці можуть видавати себе за кого завгодно (співробітника банку, правоохоронних органів, Пенсійного фонду, благодійних фондів, будь-якої компанії або організації).

Шахраї обов'язково кваплять клієнтів, аби ті не встигли передумати та, перебуваючи в стресовій ситуації, видали всю необхідну їм інформацію.

ЩО РОБИТИ?

• Якщо Вам телефонують і вимагають повідомити реквізити банківської картки - кладіть трубку, не зволікаючи.

• Якщо Ви злякані і хвилюєтесь, що з Вашою карткою дійсно щось сталося, з'ясуйте подробиці, зателефонувавши до Вашого банку.

• Якщо ви випадково встигли повідомити злочинцям дані Вашої картки - негайно заблокуйте її. Для цього зателефонуйте до банку або заблокуйте картку самостійно, скориставшись системою Інтернет-банкінгу.

ВАЖЛИВО: в разі будь-якої спроби зловмисників вчинити щодо Вас шахрайські дії негайно телефонуйте до поліції за номером 102 або (098) 041-80-40 (чергова частина Южноукраїнського ВП Первомайського ВП ГУНП в Миколаївській області).

ТВОЇ ЛЮДИ, АЕС!

Людмила Самчинська: «Я починала з сільського клубу, вчилась у тих, у кого програвала, а потім у них же й вигравала!»

Людмила Самчинська – художній керівник народного ансамблю спортивного бального танцю «Натхнення» ПК «Енергетик». Вона – заслужений працівник Южно-Української АЕС, тренер вищої категорії і суддя міжнародної категорії, має звання «Почесний громадянин міста Южноукраїнська», лауреат конкурсу «Людина року Миколаївщини 2011». Трудовий стаж – більше як 40 років. В 1990 році очолюваний Людмилою Самчинською колектив «Натхнення» отримав звання народного. На рахунку вихованців клубу «Натхнення» чимало гучних титулів і здобутків – від численних перемог на міжнародних та всеукраїнських конкурсах до медалей чемпіонату світу. І за кожною нагородою стоїть копітка праця тренерського колективу на чолі з беззмінним керівником, тренером вищої категорії Людмилою Самчинською.

- У вас багато звань, нагород. Чи накладає це відповідальність?

- Звичайно, я відчуваю відповідальність. З одного боку, я завжди залишаюся такою, яка я є, а з іншого – звання зобов'язує. Зобов'язує тримати постійно планку, той рівень, якого досяг.

Я зараз кажу про свій колектив. Я у Палаці культури працюю з першого дня, то намагаюсь цей рівень тримати завжди.

- Повернемось у часи, коли все тільки починалось. Як це було?

- Починалось це дуже давно. Мені навіть важко сказати, коли саме. Бо працювати я почала в 15 років, коли ще була школяркою в селі Костянтинівка, а танцювати – з дитинства. Перший запис у моїй трудовій книжці з'явився, коли мені було 16 років. Це був сільський Будинок культури. А коли навчалась у старших класах, то у мене вже тоді з'явився свій танцювальний колектив. Навчаючись у 9-му класі, я возила своїх вихованців на обласні танцювальні змагання. Мені було п'ятнадцять , а моїм учням 10-13 років.

- Одразу були бальні танці?

- Ні, танцювали все! І народні, і сучасні, і класичний вальс... Першим учителем танців для мене тоді став телевізор. Потім якось довелось поїхати на семінар і я зрозуміла, що потрібно багато вчитися, аби стати викладачем танців. І я почала вчитися. Їздила у Миколаїв, Київ, брала уроки. Ось тоді я усвідомила, що вчитися мені доведеться все життя у разі, якщо я захочу його присвятити танцю.

- І ці Ваші переконання справдились потім?

- Безумовно! Якщо хочеш досягти високого рівня у своїй професії, а заодно й витримувати жорстку конкуренцію, то вчитися потрібно все життя. Це я рано зрозуміла і усі свої гроші витрачала на те, щоб поїхати десь, подивитись, перейняти досвід. Тоді в селі взагалі ніхто не танцював бальні танці. Між іншим, той ансамбль бального танцю, який був організований у Костянтинівці, став першим сільським колективом бального танцю в Україні. У 1977 році у Запоріжжі проходив один з найбільших конкурсів бальних танців і у ньому брав участь єдиний сільський ансамбль – з Костянтинівки.

- Чи сприйняли позитивно Ваші батьки те, що ви, шкільна відмінниця, пов'яжете своє життя з танцями?

- По сільським міркам, то я мала б вступити до якогось престижного інституту чи університету, вивчитись і мати професію. Мене батьки відправили в Одесу вступати до інституту харчової промисловості. Я склала екзамени на «п'ятірки» і «четвірки» і, на своє щастя, не пройшла за конкурсом. Звісно, батьки переймалися цим, але я все надолужила в житті – закінчила педагогічний виш, багато вчилась танцям.

Довелось і попрацювати вчителем української мови й літератури у першій школі Южноукраїнська. А коли відкрився у місті Палац культури, то мені так захотілося зайнятися улюбленими танцями, що я таки пішла працювати туди. Хоча, педагогічна робота – вона майже скрізь однакова. І на перших порах я працювала на двох роботах паралельно – і у школі, і в Палаці культури. Мій перший танцювальний колектив сформувався на основі того, який уже був в Костянтинівці. А свої перші концерти ми давали на сцені, збитій з дошок, для будівельників, які зводили третій гуртожиток.

Продовження на сьомій сторінці

Продовження.
Початок на шостій сторінці.

- Чи кожну людину можна навчити танцювати?

- Навчити танцювати можна усіх! Звісно, є люди, яким це дається важче, але це не означає, що вони зовсім нічого не зможуть. Серед хореографів ходить така приказка – «навчити танцювати можна навіть слона, але за умови, що він дуже хоче і не пропускає занять».

До нас ходять діти дуже-дуже різні. Є такі, що майже не чують музику, але за два-три роки вони це опановують. Ви знаєте, навіть «клишоножки» за три-чотири роки виправляються і стають гарними танцюристами. У кожного різна ціль. Є діти, які ходять для себе, для свого здоров'я, хочуть, аби у них була гарна постава. Танці – це дуже корисно, особливо для дівчаток. А є амбіційні діти, які прагнуть великої сцени і перемог!

- Чи кожен танцюрист, який має певні заслуги і високий рівень, може стати тренером?

- У моїй практиці були випадки, коли танцюрист дуже технічний і гарно танцює, але навчити інших не в змозі. А були такі, які самі мали середній рівень, але у них дуже добре виходило передавати майстерність. Чому? Тому що найважливішим є вміння передавати інформацію. Потрібно знати психологію дітей різного віку, вміти з ними спілкуватися, пояснювати і завойовувати їхню довіру. Не так часто буває, що співпадає в одній людині і хороший танцюрист, і хороший тренер. А коли вже так сталося, то це дар від Бога!

Я вже підготувала достойну зміну. Мої учні – по всьому світу. Це – Наталя Кутик, яка зараз у Києві, Світлана Банковська, яка працює у нашому Палаці культури майже з першого дня, Ганна Рижикова, яка була призеркою Чемпіонату світу і зараз у нас тут тренером працює, Роман Гербей – один із найталановитіших моїх учнів, який зараз є відмінним тренером, пара Дарія Тюхтя і Олександр Савченко, які працюють в Китаї. Не можу не сказати про своїх вихованців, а наразі молодих викладачів, які мають

уже свої колективи із званнями Народних. Це – Вероніка Юрковська, Валерія Дібрівна, Віталій Бесараб, Тетяна Крижановська, Тетяна Вовненко, Настя Сєркова. І звичайно ж, мій молодший син Сергій із своєю партнеркою і моєю ученицею Юлією Бесараб наразі живуть у США, входять до десятки кращих тренерів Америки, є чотирикратними чемпіонами США серед професіоналів.

- Чи багато Ваших вихованців пов'язують своє життя з танцями?

- Деякі пари, які мають досить високий рівень, одразу після закінчення загальноосвітньої школи цілеспрямовано йдуть у цю сферу. А є й такі, які спочатку опановують якийсь інший фах, а потім займаються танцями. Особливо це стосується дівчат. Не секрет, що жінці важче, ніж чоловікові, знайти роботу за спеціальністю, особливо, якщо це технічні професії. А танцювальна школа за спиною – це ремесло, яке вже є. Ось такий парадокс долі буває – стають педагогами, збирають колектив, а потім досягають успіхів у танцювальній сфері.

- Ваша робота робить Вас щасливою?

- Я ввечері поспішаю додому, а вранці поспішаю на роботу. Я впевнено можу сказати, що я – щаслива людина! А ще я щаслива своїми учнями. Бо усі вони для мене, як діти, я пам'ятаю наші перемоги і невдачі, не дивлячись на те, що багато років пройшло з тих пір.

Робота забирає дуже багато часу! Особливо непросто буває, коли є сім'я, а у мене, дякувати Богові, ще живі батьки, також я маю онуків. Ця робота вимагає повної віддачі. Тут не буває інакше – або ти віддаєшся їй, або йдеш з цієї професії. Знаєте, мені, як і багатьом сільським людям, притаманне якесь загострене честолюбство: чому хтось може, а я ні? Я починала в сільському клубі, потім перемагала, вчилась у тих, у кого програвала, а потім у них же вигравала, шукала інформацію, вчилася... Навіть їздила в Німеччину складати екзамени на міжнародну категорію. Наразі маю найвищу в світі категорію суддівства, і мала щастя судити світові і європейські чемпіонати.

- Яку роль у Вашій діяльності відіграє атомна станція?

- Без атомної станції, ясна річ, ми не були б такими, якими ми є. Розумієте, танцювальний вид спорту дуже дорогий і без фінансової підтримки ззовні ми б ніколи не досягли того, що маємо зараз. Чим вищий рівень змагань, тим більше коштів потрібно. А ми ж часто представляємо не тільки місто чи область, а й усю країну, то потрібно, аби все було на висоті – і майстерність, і костюми, і взуття.

Я частий гість у профкомі, там добре знають наші потреби і ніколи не відмовляли в допомозі. Моя коронна фраза – «Наш талант і ваші гроші – прекрасний дует!». Дуже вдячна усім керівникам атомної станції, починаючи з Володимира Павловича Фукса, які завжди підтримували і розуміли, що культура повинна розвиватись у нашому місті.

Записала
Оксана МІСЮКЕВИЧ

НОВИНИ СПОРТУ

Спортивне орієнтування

Орієнтувальники з Южноукраїнська здобули 20 медалей на Всеукраїнському турнірі.

В Олешках на Херсонщині з 6 по 9 березня відбувся Всеукраїнський турнір зі спортивного орієнтування «Олешківська весна - 2020». Змагання зібрали спортсменів з Херсонської, Одеської, Миколаївської та Київської областей. Команду міста–супутника ЮУ АЕС представляли 25 учасників різних вікових категорій. Спортивна скарбничка

орієнтувальників поповнилась 20 медалями різного ґатунку: 5 золотими, 6 срібними та 9 бронзовими.

Світлана КОСТЕНЮК

До уваги суб'єктів декларування: перенесено термін подання декларації

17 березня 2020 року набрав чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)», яким зокрема внесено зміни до Закону України «Про запобігання корупції».

Вказаними змінами встановлено, що декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, які подаються за минулий рік до 1 квітня, у 2020 році суб'єкти декларування подають до 1 червня.

Суб'єкти декларування, які у період до 1 червня 2020 року не мали можливості подати декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, передбачену абзацом першим частини другої статті 45 Закону України «Про запобігання корупції», або повідомлення про суттєві зміни у майновому стані відповідно до статті 52 цього Закону у зв'язку із встановленням на території їх проживання карантинно-обмежувальних заходів, звільняються від відповідальності за несвоєчасне подання такої декларації чи повідомлення у зазначений період.

Інформація про продовження кампанії декларування у 2020 році міститься також на офіційному веб-сайті Національного агентства України з питань запобігання корупції.

Уважаемые ветераны, члены первичной организации ОП ЮУАЭС!

Просьба соблюдать спокойствие, выполнять требования медиков по защите себя и окружающих от заражения коронавирусом.

Помещение организации закрыто на карантин до 24.04.2020 г. После окончания карантина работа продолжится в прежнем режиме.

Прием членских профсоюзных взносов будет продлен на месяц после даты окончания карантина.

В случае необходимости обращайтесь по тел.:

- 067 970 49 12, 068 607 71 78 председатель Сидоров Н.А.
- 096 415 21 64 профорг Ковальская А.И.
- 5-44-45 территориальный центр оказания услуг населению.

Н.СИДОРОВ, председатель Совета ветеранов ОП ЮУАЭС

Енергетик

Адреса: 55000 Миколаївська обл., м.Южноукраїнськ, бул. Шевченка, 8а, ІЦ "Імпульс", 2 поверх

Тел.: (05136) 4-63-91
Тел.: (05136) 5-94-00
E-mail: smi@sunpp.atom.gov.ua

Читайте нас на www.sunpp.mk.ua

Відповідальна за випуск Бондаренко О.О.

Наклад 2000 примірників

Виготовлено в друкарні ВП ЮУАЕС

Розповсюджується безкоштовно